

Resolució 2183/2025, de 11 de desembre

Número d'expedient de la Reclamació: 1159/2025

Administració reclamada: Fundació Privada Hospital de l'Esperit Sant (FHES)

Informació reclamada: Accés a expedient d'assetjament sexual.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: En el cas que ens ocupa, la Fundació reclamada no es pot considerar que quedi englobada dins dels supòsits del 3.1. a), b) o c). S'ha d'entendre que es pot encabir en els apartats d) o bé l'e) de l'article citat. Si aquest és el cas, cal estar llavors a allò disposat a l'apartat 2 del mateix article 3. En aquest punt l'article determina que les obligacions que dimanen de la LTAIPBG les ha de fer efectives l'Administració responsable, però l'article acota aquestes obligacions a aquella informació relativa estrictament "a les activitats directament relacionades amb l'exercici de funcions públiques, la gestió de serveis públics i la percepció de fons públics, i de les activitats que restin dins la supervisió i el control de l'Administració en el cas de serveis d'interès general o universal. També l'han d'informar de les retribucions percebudes pels càrrecs directius si el volum de negoci de l'empresa vinculat a activitats dutes a terme per compte de les administracions públiques supera el vint-i-cinc per cent del volum general de l'empresa."

Essent aquests els preceptes aplicables, a parer d'aquesta Comissió, atès que l'objecte de la reclamació – informació relativa a la gestió d'un procediment d'assetjament sexual desenvolupat en el si d'una fundació de caràcter privat- no queda inclòs en el marc de l'article 3.2 de la LTAIPBG, aquesta reclamació no pot prosperar.

Paraules clau: Fundació privada. Persona física. Accés expedient. Assetjament sexual. Inadmissió.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. En data 5 de maig de 2025, una ciutadana presenta una reclamació davant l'APDCAT contra la FHES a l'empara del procediment de tutela de drets regulat per la normativa de protecció de dades personals (reclamació núm. PT 106/2025). Aquesta reclamació s'acompanya de la documentació següent: - Còpia del correu electrònic adreçat a la gerència de la FHES, en què sol·licita: "copia del expediente de todo el proceso de investigación que se realizó en la FHES sobre el caso de abuso denunciado a su comité de abusos sexuales y psicológicos mediante la activación del protocolo correspondiente por mi parte, incluidos los audios y notas de (...), profesional externa de la empresa MERS contratada por su institución para dicho efecto, acogiéndome a los derechos ARCOPOL amparados bajo la ley orgánica 13/2018." - Còpia de la resolució de la seva sol·licitud, en què FHES manifesta que per "motius de confidencialitat, intimitat i protecció de dades, no ens és possible facilitar-li aquesta documentació i, molt

especialment, en la mesura en que la seva petició no només es desproporcionada sinó que a més proporcionar-li la documentació que ens sol·licita afecta els drets de terceres persones (...).”

2. En data 2 de juliol de 2025, l'APDCAT trasllada la dita reclamació a la GAIP en constatar que no té com a objecte accedir només a informació que formi part del dret d'accés regulat en aquesta normativa, sinó a un altre tipus d'informació a la qual seria d'aplicació la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.
3. En data 25 de juliol de 2025, la GAIP trameta la reclamació a la FHES, requerint-li l'emissió d'informe en què fonamenti les seves posicions, així com l'expedient complet relatiu a la sol·licitud d'accés a la informació pública, la identificació de les terceres persones que resultin afectades per l'accés reclamat, així com la persona o persones que les representaran a la sessió de mediació. Vençut el termini indicat en l'esmentada comunicació, no consta a la GAIP la recepció de la documentació requerida a la Fundació.
4. El 25 de juliol de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. En data 29 de juliol de 2025, la GAIP sol·licita informe a aquesta Autoritat, d'acord amb el que preveu l'article 42.8 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.
6. En data 7 d'octubre de 2025, la GAIP rep l'informe de l'APDCAT que conclou el següent: " La persona reclamant té dret a accedir a la informació de l'expedient sobre assetjament psicològic laboral que faci referència a la seva persona. En atenció a la informació de què es disposa, i a l'expectativa del que pugui resultar del tràmit d'audiència a les persones afectades, això abastaria: la informació que hagi aportat la persona reclamant, fruit del relat dels fets, sobre si mateixa i també sobre la persona investigada; la informació que sobre la persona reclamant hagin aportat terceres persones, inclosa la identitat d'aquestes persones i el contingut de les seves declaracions que faci referència a la persona reclamant; i, si escau, la informació que sobre la persona reclamant consti en la informació generada arran l'actuació de la professional externa contractada per a la investigació. La persona reclamant també pot accedir a les dades merament identificatives de les persones que hagin intervingut en el si del procediment amb motiu de l'exercici de llurs funcions. L'accés a qualsevol altra informació que pugui constar en l'expedient diferent a la indicada no resultaria a priori justificat."

7. En data 29 d'octubre de 2025 la GAIP trasllada l'informe rebut de l'APDCAT a la Fundació reclamada als efectes d'obtenir el seu posicionament en un termini de 10 dies. Vençut el termini indicat, aquesta Comissió no ha rebut cap posicionament de la institució reclamada.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre la inadmissibilitat de la Reclamació

D'acord amb l'article 29 de la LTAIPBG i amb l'article 33 del DECRET 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, en el cas que ens ocupa procedeix inadmetre la Reclamació presentada atès que el subjecte contra el qual es reclama no està obligat d'acord amb les previsions de la LTAIPBG a atendre, ni directa ni indirectament, les sol·licituds d'accés a la informació pública en relació als procediments relatius a la gestió del seu personal. Efectivament, la Fundació Privada Hospital de l'Esperit Sant (numerada en el registre del sector públic de la Generalitat de Catalunya amb el codi 0509) no quedaria subjecta a les normes previstes a la LTAIPBG, en aquest cas concret, pel que s'exposarà a continuació.

La Fundació reclamada és una fundació privada, participada minoritàriament per la Generalitat de Catalunya al 16.67%, i per l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet, també al 16.67%, per tant, no seria una Fundació adscrita al sector públic d'acord amb l'article 174 de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de

carboni, perquè no compleix cap dels requisits que s'hi expliciten: 1. Són fundacions del sector públic de l'Administració de la Generalitat les fundacions que compleixen alguna de les condicions següents: a) Que el patrimoni de la fundació sigui integrat en més d'un 50% per béns o drets aportats o cedits per l'Administració de la Generalitat, o qualsevol de les entitats del seu sector públic. b) Que la majoria absoluta dels drets de vot en el patronat correspongui a l'Administració de la Generalitat, o a les entitats del seu sector públic, o a càrrecs que els representin. En el cas que ens ocupa, la majoria dels partícips són privats.

En aquest sentit, la LTAIPBG al seu article 3 determina el següent: "Àmbit d'aplicació. 1. Aquesta llei és aplicable: a) A l'Administració de la Generalitat i els ens que integren l'Administració local a Catalunya. b) Als organismes i ens públics, les societats amb participació majoritària o vinculades, les fundacions del sector públic, les entitats de dret públic dependents o vinculades amb les administracions a què fa referència la lletra a, les entitats de dret públic que actuen amb independència funcional o amb una autonomia especial reconeguda per llei que exerceixen funcions de regulació o supervisió externa sobre un determinat sector o activitat, les institucions de la Generalitat a què fa referència el capítol V del títol II de l'Estatut d'autonomia, els col·legis professionals i les corporacions de dret públic en allò que afecta l'exercici de llurs funcions públiques i els consorcis o altres formes associatives i llurs ens vinculats i societats mercantils en que participa de manera majoritària alguna d'aquestes administracions.

c) A les universitats públiques de Catalunya i els ens que en depenen o hi estan vinculats o participats, incloses les societats mercantils, les fundacions i altres ens instrumentals.

d) A les persones físiques o jurídiques que exerceixen funcions públiques o potestats administratives, que presten serveis públics o que perceben fons públics per a funcionar o per a dur a terme llurs activitats per qualsevol títol jurídic.

e) A les persones físiques o jurídiques que duen a terme activitats qualificades legalment com a serveis d'interès general o universal.

f) Als grups d'interès, en els termes que estableix el títol IV.

2. En els casos de l'apartat 1.d i e, el compliment de les obligacions establertes per aquesta llei l'ha de fer efectiu l'Administració responsable. A aquest efecte, les persones i entitats privades han d'informar l'Administració de les activitats directament relacionades amb l'exercici de funcions públiques, la gestió de serveis públics i la percepció de fons públics, i de les activitats que restin dins la supervisió i el control de l'Administració en el cas de serveis d'interès general o universal. També l'han d'informar de les retribucions percebudes pels càrrecs directius si el volum de negoci de l'empresa vinculat a activitats dutes a terme per compte de les administracions públiques supera el vint-i-cinc per cent del volum general de l'empresa.

En el supòsit que examinem ocupa, la Fundació reclamada no es pot considerar que quedi englobada dins dels supòsit del 3.1. a), b) o c). S'ha d'entendre que es pot encabir en els apartats d) o bé l'e) de l'article citat. Si aquest és el cas, cal estar llavors a allò disposat a l'apartat 2 del mateix article 3. En aquest punt l'article determina que les obligacions que dimanen de la LTAIPBG les ha de fer efectives l'Administració responsable, però l'article acota aquestes obligacions a aquella informació relativa estrictament "a les activitats directament relacionades amb l'exercici de funcions públiques, la gestió de serveis públics i la percepció de fons públics, i de les activitats que restin dins la supervisió i el control de l'Administració en el cas de serveis d'interès general o universal. També l'han d'informar de les retribucions percebudes pels càrrecs directius si el volum de negoci de l'empresa vinculat a activitats dutes a terme per compte de les administracions públiques supera el vint-i-cinc per cent del volum general de l'empresa."

D'altra banda, cal tenir en compte, que, per molt que l'APDCAT afirmi que les previsions del protocol que motiva aquesta Reclamació "serien assimilables funcionalment a les actuacions prèvies a què refereix l'article 55 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC), atès que persegueixen la mateixa finalitat, això és determinar de manera preliminar si existeixen circumstàncies que justifiquin l'inici d'un procediment disciplinari o sancionador", en el cas que ens ocupa, no s'està desenvolupant un procediment administratiu, per tant, no podem parlar pròpiament de l'existència d'un interessat en el procediment -denominació tècnicament aplicable, si fos el cas i al qual li assistirien els drets que preveu la LPAC i a qui se li podria estendre la funció garant d'aquesta Comissió, d'acord amb la nostra reiterada doctrina- perquè s'està aplicant un protocol subjecte al dret laboral, per part d'un ens la naturalesa jurídica del qual és de dret privat (fundació privada), i no s'està desenvolupant cap tipus de potestat administrativa, com ja hem afirmat més amunt. Malgrat que el subjecte reclamat en aquest cas no és una Fundació adscrita al sector públic de la Generalitat de Catalunya, convé tenir en compte, igualment, que, d'acord amb l'article 174 de la Llei 5/2017, ja citada, les fundacions adscrites al sector públic de la Generalitat de Catalunya no poden exercir potestats administratives.

Essent aquests els preceptes aplicables i les circumstàncies del cas que ens ocupa, a parer d'aquesta Comissió, atès que l'objecte de la reclamació – informació relativa a la gestió d'un procediment d'assetjament sexual desenvolupat en el si d'una fundació de caràcter privat- no queda inclòs en el marc de l'article 3.2 de la LTAIPBG, aquesta reclamació no pot prosperar.

Per tot l'exposat, procedeix declarar la inadmissibilitat de la Reclamació perquè allò que es reclama no té la consideració d'informació pública, d'acord amb les previsions de l'article 2.b) de la LTAIPBG.

Amb tot, aquesta Comissió informa de l'existència del Protocol per a la prevenció i abordatge de l'assetjament sexual i per raó de sexe a l'empresa del Consell de Relacions Laborals de

Catalunya, document on s'expliciten les vies internes i externes que té a disposició la persona reclamant per a defensar els seus drets i interessos. El text del Protocol es troba aquí: https://treball.gencat.cat/web/.content/13_-_consell_relacions_laborals/documents/04_-_recursos/publicacions/protocol_assejament/Protocol-per-a-la-prevencio-i-abordatge-de-lassetjament-sexual-i-per-rao-de-sexe-a-lempresa_DEF.pdf (darrera consulta, 11.12.2025).

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 11 de desembre de 2025, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 1159/2025, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1159/2025 i publicar aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.